

Серед перерахованих пільг, на наш погляд, розвитку інноваційної інфраструктури може сприяти тільки запровадження податкових канікул для новостворених підприємств, оскільки під цю категорію підпадають бізнес інкубатори, технопарки тощо. Однак на їх створення необхідні кошти, інвестування яких не дає жодних преференцій.

По податку на додану вартість

– оплата вартості фундаментальних досліджень, науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт особою, яка безпосередньо отримує такі кошти з рахунка Державного казначейства України;

– звільнення від оподаткування операцій з імпорту устаткування, яке працює на відновлювальних джерелах енергії, енергозберігаючого обладнання тощо.

Тобто, підтримка розвитку інноваційної інфраструктури з цього податку також не передбачена.

Аналіз справляння інших податків і зборів також засвідчив відсутність преференцій інвесторам, які здійснюють вкладання коштів у розбудову інноваційної інфраструктури та займаються фінансуванням інноваційної діяльності. Тобто, податкові стимули, які могли б створити фундамент для інноваційного розвитку економіки України, на сьогоднішній день також відсутні. На наш погляд, податкові преференції мають бути адресовані інвесторам, які здійснюють фінансування інноваційних, а не традиційних процесів, а також вкладають кошти у розбудову інноваційної інфраструктури. Зважаючи на особливості інноваційної діяльності, така преференція буде виступати своєрідною компенсацією за ризик і сприятиме активізації інвестиційної діяльності в інноваційній сфері.

1. *Офіційний веб-сайт Держкомстату України [електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua.* 2. *Кулініч О.А., Федоренко Н.М. Інноваційна інфраструктура як чинник забезпечення ефективності діяльності малих підприємств [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://intkonf.org/kand-ekon-n-kulinich-oa-fedorenko-nm-innovatsiy-na-infrastruktura-yak-chinnik-zabezpechennya-efektivnosti-innovatsiy-noyi-diyalnosti-malih-pidpriemstv/>* 3. *Дуба В.М., Нукифоров А.Є., Парнюк В.О. Податкове стимулювання інноваційної діяльності // Фінанси України. – 2009. – №5. – С. 78-86.* 4. *Литвиненко Є.О. Податкове стимулювання інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств // Проблеми науки. – 2008. – №4. – С. 42-46.* 5. *Марченко О.І. Податкові пільги інвестиційного характеру як засіб стимулювання інноваційної діяльності // Економіка та держава. – 2009. – №6. – С. 33-36.* 6. *Податковий кодекс України// Бібліотека Головбуха. – 2011. – № 1.*

Й.М. Петрович

Національний університет “Львівська політехніка”

ІНФОРМАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА ТА ЇЇ РОЛЬ В МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

© *Петрович Й.М.*

Перехід до інноваційної моделі розвитку економіки України вимагає вирішення низки кардинальних проблемних завдань організаційно-технічного та економічного спрямування. Серед них важливе місце має бути відведено новим за формою організації так управління науково-технічним структурам, орієнтованим на забезпечення прискореного розвитку наукоємних виробництв, тобто інноваційній інфраструктурі. Актуальність розвитку інноваційної інфраструктури обумовлюється тим, що інновації виступають вирішальним чинником економічного зростання, а конкурентоспроможність економіки безпосередньо залежить від виготовлення продукції з інноваційним наповненням. Це вимагає узгоджених системних рішень колективів, власників та менеджерів підприємств і організацій різних секторів економіки.

Важливим чинником прискорення розвитку інноваційної інфраструктури повинна стати масштабна модернізація економіки України. Мова йде про оновлення матеріально-технічної бази промисловості країни, насамперед, в машинобудуванні, яке покликане вирішувати двоєдине завдання: здійснити докорінну технічну модернізацію потужностей своїх підприємств і прискорити випуск

сучасної техніки для переоснащення підприємств інших галузей промисловості. Прискорений розвиток машинобудування дасть змогу не тільки прискорити модернізацію вітчизняної промисловості, а й стане важливим чинником стабільності розвитку економіки України на інноваційних засадах.

Вирішення проблемних питань модернізації економіки України вимагає удосконалення діючої системи управління інноваційними процесами. Насамперед, повинна бути сформована чітка система державного протекціонізму розвитку високих технологій в національному господарстві та пріоритетних галузях його розвитку, яка передбачає реалізацію конкретних заходів щодо прискорення інноваційного розвитку на державному рівні, тобто мова повинна йти про створення належних стимулів для проведення модернізації. В цьому контексті чільне місце відводиться такому чиннику як прискорення амортизації основних фондів, спрямування частини прибутку на модернізацію та інноваційні процеси, яка звільняється від оподаткування. Серед ряду стимулів, які сприятимуть розгортанню і здійсненню модернізації слід назвати введення відстрочки від сплати ввізного мита, податків на ввезення в Україну устаткування, яке буде спрямоване на модернізацію і створення нових робочих місць. Такі заходи мають важливе значення для створення умов, які сприяють стимулюванню припливу приватних інвестицій в модернізацію економіки.

Важливим джерелом повинні стати прямі іноземні інвестиції, для залучення яких створені відповідні умови урядом України. Також значно зростуть обсяги державних інвестицій в інфраструктурні проекти в результаті створення сприятливих умов для їх залучення. Здійснено ряд заходів, спрямованих на удосконалення системи кредитування економіки, тобто від кореговано ставку державних запозичень, яка знаходиться на рівні 9%. Таким чином, приватні інвестиції, іноземні інвестиції, державні інвестиції та конкурентні кредитні ресурси повинні стати важливим підґрунтям для прискореного розвитку економіки на засадах модернізації.

Нарощування темпів проведення модернізації економіки України обумовлює динамічні зміни в розвитку інноваційної системи. Це позначиться на її структурі. Зокрема, актуальним завданням стає формування потужної інноваційної інфраструктури української економіки, інститути якої створюють необхідні умови для нагромадження фінансових ресурсів, розробки, випуску наукоємної високо-технологічної продукції, конкурентоспроможної продукції на зовнішніх і внутрішньому ринках.

Світова практика ринкового господарювання набула досвіду у формуванні інноваційних структур та організуванні їх функціонування. Вони здатні не лише здійснювати наукові дослідження, а й створювати нову техніку та забезпечувати своєчасний її збут і сервісне обслуговування.

Серед структур інноваційної інфраструктури, які здатні забезпечувати інтеграцію науки і виробництва на засадах інноваційної діяльності відносять технополіси, технологічні та наукові парки, інноваційні центри, центри трансферу технологій, бізнес-інкубатори та інноваційні структури інших типів, інформаційні мережі науково-технічної інформації, експертно-консалтингові та інжинірингові фірми тощо. В розвинутих країнах це потужні інфраструктурні інноваційні організації, які виконують широкий комплекс задач, пов'язаних з прискоренням і ефективністю інноваційної діяльності.

Коло завдань для кожної із таких структур певним чином регламентовано, виходячи із її функціонального призначення та потенційних можливостей.

В інноваційній системі України важлива роль відведена технопаркам та технополісам, які по праву називаються основними елементами інноваційної інфраструктури та найбільш широко забезпечують зв'язок науки з виробництвом.

Характерною особливістю технопарків є те, що вони переважно створюються в регіонах на базі вищих навчальних закладів та наукових установ. В результаті інтеграції такої діяльності створюються сприятливі умови для проведення фундаментальних досліджень у сфері новітніх технологій і прикладних науково-дослідних робіт для інноваційних підприємств, а також для комерціалізації наукових ідей та новітніх технологій.

Досвід функціонування технопарків у ряді розвинутих країн та наявних вітчизняних показує, що їх основне завдання полягає у прискоренні процесів розробки і впровадження у виробництво новітніх технологій, підготовці висококваліфікованих інженерних та наукових кадрів, перетворення освіти в інноваційно-привабливу та прибуткову сферу економіки. Отже, зараз мова повинна йти про розширення інноваційної інфраструктури і, насамперед, потужних технопарків – основи інноваційного підприємництва. Це дасть змогу прискорити здійснення модернізації економіки України та підвищити її конкурентоспроможність.